

İ'den İ'ye

"İç sesli okumalar"

İsmail Hakkı
ALTUNTAŞ
2016-2017

ISBN:

Dizgi : İhramcızâde

Kapak :

Baskı- Cilt :

İçindekiler

anamkucağı.....	9
pirim başıma bir taç koydu adını iman taktı..	11
duyuramadığım çılgılığımı anlamalıyım.....	15
çok kötüyüm vazomda.....	19
hikâye bitti, ancak gerekir miydi?	21
yorgunum.....	25
geceler uykusuz.....	29
şarkıyı tek nota'da dinlemek	33
acımalıydı.....	37
kimi affedemiyorum.....	39
ahancık"	41
suçlu suçsuz ağlamak	43

bana mı sana mı.....	45
arayı, arayı, arayan bulur.....	47
dünya kârım.....	49
unutulmuş gibi olmak.....	51
o mu?	55
gitme sen	59
hayalimden uyandırmasınlar beni	61
ocak yansın'mış	63
ölümüze kırklar okunmadan dirimize ne.....	65
lâli.....	67
hadi, beraber gidelim!	69
kan sel olur.....	71
karam sar beni	73
katarına kat beni.....	75
çürümüş.....	77
kapında itinsem.....	79
inci bulundu.....	81
ben sağır-sen sağır	83
gök konuğu	87
beni mi gördün?	89
aramızdaki ayrılık bir nokta kadar	91
dişler	93
yüzsüzüm, o yüzün olmazsa.....	95

göl ve zeytinim.....	97
yorgunum-geç, git!.....	98
tek can verendir bizim kuşlar.....	101
göçmüşler.....	103
tufanda harmanım yandı.....	105
9 kat gök.....	107
yalnızız.....	109

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد
وعلى آله وصحبه وسلم اجمعين

Şüphesiz hamdim Allah Teâlâ içindir, O'na hamd eder, O'ndan hidayet ve bağışlanma dilerim.

Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem Efendimin kapısında tarifsiz sevgiyle beklemekteyim.

Ehl-i Beyt'e ve çocuklarına sonsuz saygı ve sevgiyle itaat etmeyi iki cihan nimeti ve büyük ihšana kavuşmuş olarak bilirim.

Şiirler vaktin rehninde kalmış duygularımın tercümanıdır. İçeriğinde Pirânın himmeti vardır. Onların sevgisi ve sevdiğimiz güzel insanların manevi bağlantıları bizi yönlendirici olmuştur.

Dünyamızda en son bulduğumuz husus sevmekten öteye varmadığından ve ifade etmeninde mümkün olmadığı bu hayatta söylenecek sözler, tekrar tekrar harflerin peşinden gidişimiz hiç bitmeyecek görünüyor.

İhramcızâde İsmail Hakkı

ANAMKUÇAĞI

bütün derdini unutturmuş
çocuk
sığınır mış anamkucağına
“yok mu senin”
o gün değilse, önceden ölmüştür
kalası kalası topraktan başka

toprağa sevgiyi özümüzden duyarız
ah şu üveylik koyan dünya olmasa,
karışsa da taşlar
gönül gözümüzdür o
hep beyaz kalır taşlasan da
taşlaşsada

değil mi kireçtaşı,
beyaz,
yine de gözsuyun değdirme
çıkartma ateşini.
tortusu boyar olur,
ayırışma, değıştirme

koynunda bir kucak bulsa
sevse sevilse, kafiydi
büyümeden çocuk
kalmaktı dileği

kızmayın, çocuktur ağlar,
koca peygamber bile
sığınır "anamkucağı"na

bir kere "gel"
"nasılsın" desen
birde kucağında noksanını silsen
elin varmıyor
dilin almıyor mu?
"kime?"
"ah aman" edelim
duyuldu mu çocuğunu iten anamkucağı?
"ben bilmiyorum"

**PİRİM BAŞIMA BİR TAÇ KOYDU ADINI
İMAN TAKTI**

Kadir gecesinde şarap içti diye beni
ayıplama.
Sevgili sarhoş geldi, rafta da bir kadeh
vardı... dayanamadık! (144)

Hafız

Sâki döksün şarap, ateş yaksın
Canım Efendim geldi, bir kadeh sundu...
ben içmem dedim, "hatırım için iç" dedi.
kadehinden öptürdü ve içirdi
"hasretim bitti, gecem kadir"

sunduğu ne biçim şaraptı
tıpkı gönlümün vefası
hoş bir beyaz su, acıda değildi,

içme nöbetim geldi mi, dayanamıyorum
bütün dostlarıma diyorum

“birkaç kadeh sizde için ne olur ki?”

o bizdendir dedi, seçti beni
ıssına daldığım suretlerden kurtarıverdi
içinde bembeyaz selsebil suyu
onun şehrinde dönüp dolaşmadayım

“iki dünyâda, bu böyle”

Ayık değilsin, bari gizlen diyorlar
ayıklık kör olsun, sağraksız içmekteyim
sevgilinin duvarındaki resimlerden her biri,
kızıl şarap içip sarhoş olmuşlar,
benim vazomda beyaz şarapla dolsun

“ne efsâneden kalsın, ne afsundan “

Pîr-i Mugândan gizlice sordum.

“Sesini kıs, sırrı gözet “

“Tanrı'nın rahmetini bekle!”

“Mahremsin ama, bu söz herkese söylenmez”

“ içmeye bak kar beyazsuyunu”

dün bir sofi, bana tevbe ettirdi,
bir gün geçmedi, tevbemi yine bozuverdim
şarap kulaklarımı bir o yana, bir bu yana
çekiyor...

sofi! şarap içmemek büyük bir meziyet mi...

“hayvan da içmiyor, ama insan değil
ki!”

Her şey cana bakmada,
birde elinden şarap içtin mi

katre can dirilir, gönül onda,
ısırrır durursun dudaklarını
" ha batmış-ha boğulmuş gibi"

iyi huylu sarhoşların müridiyim
erenlerin has işaretini gördüm
Selsebil çeşmesi dudakları öpüverdim
duymaz olsun kulak, görmez olsun gözler
jurnal davulunu az değil, çok çalın
"artık rindiyim meyhânenin "

şarabla doldurdu içimi, mekânsızlık kadehi
köpüğü dışarı vurmada
pirim başıma bir taç koydu adını iman taktı
belime zünnar bağlayıp, zâhitliği attı,
"sofilerse "bu kafirdir" dediler"

sarhoş başımda sivrisinekler uçuyor
devran, canlara fitneler saldı diye korkuyorlar
ne yapayım Nemrud'u devireceklerse
derdalan yüzünü görünce
varlığım mı kaldı
" bari sarhoş öleyim, ayık değil "

sarhoş anıldım şarap içtim diye
Gizli gizli yanıp-yakıldım
"Ezeldeki taksimi biz yokken yaptılar"
dışarı vurdu alevim sırrım faş oldu
" kaderime itiraz edemem ki"

içtim şarabı, ciğer kanı değil
şarap koksada elbisem, tertemiz eteğim,
şeytanıma lânet edemem

döndü Âdem'e içtiğimden beri
o da seçilip yücelere karıştı
" cennetin karşılığı değil mi"

uykusuz gecelerde, dostum bir mumdur
o da efsaneleriyle yanar durur
görünüşte yıkıldık ama içimiz mâmur
halimiz garip, çalışmakla, kazanılmaz
" usandım sofiliğin asık suratından "

Yürü be sofi, beni kınayıp durma
Ben o eski kişi değilim
Elest günü hatırasını unuttun mu
kadehimize ne döktüyse içtik,
ayırmadık dün de bugünde
" bu ihsan, bize ezelden mirastır"

**DUYURAMADIĞIM
ANLAMALIYIM**

ÇIĞLIĞIMI

"hapishanemde mutluyum"

hastasın dediler mi
hayatı sorgular
anlamsız
birbirimizi suçlarız

herkes kurtarmaya gelirken
çamura batan arabayı
yaşamağa değerli hayatımız
büzüştüğünde gerildiğinde
uzaklaşmamızın nedeni
etrafına koyduğumuz dikenli teller arasından
güneşi süzülen sevileni arıyoruz
ruhunu kovup parçalarını görmek
kapsamlı olan halini anlamak
istiyoruz

"kendini tutamayan çocuk
hiç daire kareye çevrilir mi"

koşarken her an biri için
anlamı nedir hayatın
arayış içinde, acı çekenin
dostu nerede mutsuzum diyen
delirtiyor bizi, onu değil

beklenen uzun ayrılık
boşluğu kapatmak
yalnızlığı çok sevmek
bazen patlamasın diye onlaşmak
uzaklaşma nedenimiz olmasın
tanrılaşmak
yersiz, açıklanamaz ki

ölmeden önce yüzyüze buluşmayı
acı olarak anılmayı
ilaçtır diye
nasıl birleştireceğiz

birinden diğerine büründüğümüz hiçlik
saatte kum, takvimde yaprak koymadı
geçmiş olan belki gelmeyecektir
rakipsizin rakibi yok
aşıp bir kere kendini
kaygıdan kaçıp bir sarsılsaydık

hayatın anıttır
dikenin ben olsaydım
ne güzel
uyansan, kışkırtsan, pekişsek
korku korkusundan beraber kaçabilsek
imtihan olmak

başarısızlık yok
nasıl oldu
deniz dalgaların da bir tutam köpük
tuttuğumuzda bir katre tuzlu su
uyanık gözakım kırmızılaştı
sana yardım edebilmek için
niyeti düşüncelerden çıkarıp
anlam korkusundan kurtarmak
özgürce

arada söz varken
bulduğumuz özveri
şükran borçlu olduğumuz minneti
gerçekten hak ediyor muyuz

“ışığına eşlik eden sıcaklığım ”
söndükten, çok sonra da kalır
bilirimde,sensiz olmasa

ÇOK KÖTÜYÜM VAZOMDA

"Nerede olsam onu unutamam "

**

"Unutmam sevginin acısını"

Goethe

ne olurdu, bir gelseydi,
halimi soran
tek kelime
fakat dermiş

" istemiyorum, bir zarar"

zarar nedir?
ayrılıktan öte
kilit kilit üstüne

açılmadan
günlerce beklediğim
inatla

kul tanrıya ne der
“yücedir tapın”
kul çalmalı
birgün açılır diye

kötü hastayım
halimden ar yoktur doktora
mahkum olsaydım
mecburum derdim.
neden tutukluyum
tılsımlı vazonda

geldik gidiyoruz,
senli, sensiz
bensiz, benli
“çok kötüyüm”
denmeden,
“gel” güneşin bir doğsa

“hayalleri sevmiyorum,
sen değil ki”

HİKÂYE BİTTİ, ANCAK GEREKİR MİYDİ?

derviş çölün ortasında kendi kendine yaşıyordu.
İbrahimî ilham onu bir düşünce kuyusuna itti.
rahatı bozuldu.
alışveriş başlamıştı.
uzaktan ve yakından onu depreştiren çiçek duymadığı anlamadığı halleri başına devşirdi.
kendini kendinden alana yöneltti
derviş, yıllardır onu tanır gibi
o, gerdek gecesinden önce kapıyı aralayan gelinin mendil ucu
bir parça bez fakat duyduğu o koku neydi
derviş, hasretmiş meğer
o cazibeye kapılıp gitti.
günlerce dil döktü yalvardı.
görür müyüm
ya da görünsün diye.
sırrını döktü, kendini anlattı
o sızmaz katıdan katı, taştan sert ki

küpünü ne kırdı ne açtı.
istedikçe sordukça daha çok gizlendi,
yetmezmiş gibi birden kayboldu
ilgisiz alakasız
derviş sordu,
bu sevgi bende kaybolmazken
o neden gülbeyaz çehresini saklar ki,
kötü idikse neden bize iştretin tadını gösterdi
her geçen bu aşkın değeri karşılıksız mı
kalmaktı.
böyle olmuştu dervişin kaderi,
sonunu getiremediği işler.
sanki ulaşırsa silinecek kaybolacak bekaretler
gibi
o ve her şey kutuplar gibi uzaklaşıyordu.
dolanıktır dervişin hali
sevdiğine ne yaptıysa kar etmedi.
istiyordu, çok şey istemedi.
anladı birbirinin aynı olan şeyler dünyada
birbirini çekmezlermiş.
ya dolu ol ya da boş
aynı cins olursan bir de parçalanmış gibi,
onun birleşmesi uzaklaşmak olacak dendi.
derviş yine sordu:
tanrıda aynı öyle değil mi, hem yakın hem
uzaktan uzak
derki beni unutma, benden başkasına
yaklaşma,
yaklaştığında dervişe en yakın hali
binlerce yıllık zaman gibi
düşünüp durdu.
uzaklaştıran yaklaştırmayan o şey
benim, benim mi

nasıl buluşacak hiç ayrılmayan
ayrılıksız birleşilmez ki,
derviş karar verdi
gel ayrıymış gibi olalım,
ben seni arayayım, sende uzaklaş,
kızır gibi,
bendeki aramak olsun
sana hasta, sende ilaç
tadın acı gelsede, içim zehirlense
yine arayım ben seni
bulursam belki sende eririm.
değil mi, ayrı kalsın bu dava bitmesin
istediğin

derviş hayal ederek günlerini geçirdi.
söylendi, durdu, ağladı.
bir gün öldü.
buluşması yok, sevilmesi yok
olmadığı yerinde meçhul bir şekilde
çölünde kurumuş bir fidan gibi.
güzeller güzeli sevgilisi geldi
bir düşündü doğru olan bu muydu, dedi.
yanlış mı oldu
o da şimdi yalnız kaldı.
yeniden başlayacak birer sevdaları olsa da
dervişin yeri bir başkaydı.
sonsuzluğun içerisinde kaybolan niceleri
anılmadan duyulmadan kalmak.
bu kaderi değiştirseydi
yalnızlığın acısını yaşayan sevgili
genişlettiği alemini kendinden kendine
eritmeseydi
olmayacak gibi,

hiçbir şeyini paylaşmak istemeyen bu güzel ile
bir devran süremeden gitmek ve ölmek.
olmayacak bir hikayenin kaybolmasını
seyretmek
bütün alemin acı içinde kıvrınması
nedeni belki bu olabilirdi?
geldik gidiyoruz,
bir taş mabet dahi yerinde, çok iyi.
ne oldu, derviş öldü.
hikaye bitti,
ancak gerekir miydi?

YORGUNUM

yorgunum! her şeyi denedim
uyur gibi, gözlerim kapalı
o da bir şeye yaramıyor
yanımda olsaydın, sadece hayal
rüyamda öperdim diyorum

merak ediyorum,
neden hep ben söylemeliyim.
dinleyecek mi demeden
bir kaos,
aklım kaydı, tamamen gitti
beni sınamadan
seninle kendimi saklıyorum

-Merhamet et!

Yusuf kuyuya düştüğünde
"Yardım edeceğim" diye sesler duyardı
Hani benim "ey yorgunum, ey hastam"
diyene seslerin
kaybetmişim kendimi, nasıl acı çektiğimi

sen olmasan da, yolun burda
yolun aynı kalışına seviniyorum

bana yalanı yaşatma
gel beraber, olalım yalnız
kaçacağım, karanlıktan kurtulacağım,
Yine de öfkeyle yüzleşmeyi neden
bekliyorum?

her zaman hayalimde olan
hani beni kollarına almıştın
tutamadığın tüm sözlerden
bana nasıl olduğumu soruyor,
sonra:

-Her şey iyi olacak, diyordun

bunu sadece zaman söyleyebilir
paramparça olmuş hayatıma katlanamıyorum

senden öğrendim ben bütün hayatı
dünyada tamamen yalnız kalışımı
çok insan tanıdım, garip veya şanlı
kendim hakkında ne anlatabiliyorum

hiç biri değildi arkadaşım
zavallı olduğum, sevemediğim
genç gibi görünsem de
şimdi yorgun ve yaşlı
bir görseydim seni, anlamadan
tekrar tekrar buluşmak istiyorum

Allah'ın benim için yarattığı melek
hayalim, hayatımın anlamı

tüm günahlarımla yoluma devam etmemi
sağladın
sana geri dönmek istiyorum
olmayınca sen orda yine ben
çırılçıplak kalıyorum

GECELER UYKUSUZ

Kendine gel de geceleri kalk,
dâvaya kalkışanlardan arlanıp gizlenme...
çünkü sende vahiy mumunun nurları var!
çünkü Ey Peygamber, mum geceleri ayakta
durur!

Mesnevi, c. IV, b.1455-1456

gece yarısı derin bir rüya gördü.
"Hayaller rüyası"
"Onu ilan edeceksin" dediler
içerisinde sonsuzluk, yolculuklar,
rüya içinde rüyalar
enfes ve korkunç karanlıklar
gizemler,
görecek gözler beklemekteler
uyumak, sonra yeni bir uyanışla

o zaman hiçbir şey bilmiyordu
Hızır'ı görmüştü.
bir elma vermişti.
"hepsini yeyip bitiririm" dedi,
"Hepsini ye" dedi.
Güneş'in ışınlanması gibi
bir muazzam deniz oldu
başka hiçbir şey göremedi.
ağzı açıldı ve ışığa bütün deniz girdi
içildikçe içildi kalmadı bir katresi

**"Sen bizimle oldukça hiç gam yok!
Bir adımda binlerce tuzak olsa,
Her gece ten tuzağından
ruhları kurtarmakta,tahtaları sökmektesin.
Ruhlar, her gece bu kafesten kurtulurlar,
ne kimsenin hâkimi, ne de mahkûmu
olmayarak
özgürlüğe ulaşırlar.
Geceleyin zindandakilerin
zindandan haberleri yoktur,
sultana mensup davetliler,
geceleyin devletten haberdar değildirler.
Ne gam var, ne kâr ve ne zarar düşüncesi.
Ne bu filân kadının hayali,
ne o filân erkeğin kuruntusu!
Ârifin hali, uyanıkken de budur,
Tanrı "onlar uykudadırlar" dedi,
bunu inkâr etme.
Onlar, gece gündüz
dünya hallerinden uykudadırlar;
Rabb'in elinde evirip çevirdiği kalem gibi
Yazı esnasında eli görmeyen kimse,**

kalemin hareketini, kalemden sanır.
Tanrı, ârifin bu halinden halka pek az bir
miktarını göstermiştir;
halkı ise hisse bağlı bir uyku kaplar
(gaflete dalıp ârifi anlamadılar).
Onların canları
sırrını akıl almaz sahraya gittiler.
Ruhlarında istirahatte, bedenleri de.
Sonra Tanrı tekrar bir ıslıkla onları tuzağa
çeker,
hepsini teklif kaydına düşürür.
Sabah vaktinin nuru baş kaldırıp
feleğin altın gerkesi kanat çırpınca,
Sabahı zuhura getiren, İsrafil gibi,
herkesi o diyardan sûret âlemine getirir;
Yayılmış ruhları cisim yapar,
her cismide tekrar gebe bırakır.

Mesnevi c. I, b.387-399

Bu görülmüş bir rüya...
Herkesin duyusu yaslandığı göğüs bir başka
Gördüğü ve duyduğu şeyler
İnsanlara, Kurtuluş Saltanatı'na nasıl
kavuşacağını söyleyin

ŞARKIYI TEK NOTA'DA DİNLEMEK

**"Muse'nin basmış olduğu,
henüz basmadığı yerde değil. "**

Eski Hıdırlı dedi ki:

**" az görülen şeyleri görmek mi istiyorsun?
"**

" deęiş o zaman"

"değişmezsen hayatını kaybedersin."

**"o halde tüm şarkıyı tek nota'da dinlemek
için sözlerin geriye dönük olmasın"**

Muse'nin "bilgelik ve aşk" kitabı

sözü de vardır

her satırı, kaderin bir devrini gösterir

geçmişteki geleceğin ötesinde,

gizemli

çok zaman cevapsız ve sessizce dinlediğimiz

akan her göz yaşı içinde yüzen bir deniz

her zaman göründü, ancak

o aslına uygun görünmemekti
tüm harfler inanılmaya layıkça,
hakikati aramanıza cevap vermeleri
gerekiyor derken,
gerçek gözlerimiz, neden hep yalanı arıyor,
her şey bir ima, görüntüler sahteyse
sesler neyi övüyor diye merak ettiğinde
hızlı solan övgü-sanem çelenkleri gibi
yalan derin köklerimizi beslerlerken,
bedenimizi zehirler
yaşardı, sonra öldü denildiğinde
harfler imsiz yankılanır
güzelliklerimiz kaybolacaktır

gözler arıyor, görmüyor.
açılan eller sadece hava tutuyor.
ne burada, ne orada
istenmiyordu niçin gözler yaratıldı
benlik yok edilsin, dendi
yine de benlik veriliyor
buluşmayı ölümle kabul ediyordu
ve en çok arzusu başkaya nefret etmekse
bunda suçumuz nedir?
ihtiyacımız olan gizlediğimiz utancımız mı?
okuyamadığımız kaderin gizli kitabı mı?

bir zamanlar hayatımız olan aşktaki bu
kuraklık
çölümüzün tüm sevincini ruhunu çaldı,
canlı kalmasa da aşkımız,
onu ölümle affettirip

tüm susuzlukları gidermek için yeterli
gelecektir
bu nedenle muse ölmeyi öğrendi.

gözyaşlarını gizli zevk gözünden akıttık
doğmuş olan sevgiyi susturduk
hayatı gizledik taşın içinde
zamanlı zamansız dönüşe girdik
kederlerin ayı sessizliklerinde – sessizlik
payı
geceleri sus dudaklarına tutulan
parmaklarımız
soğukkanlı, duyulmamış acıyla
konuşamadığımız cehennemini yakacaktır.

dudaktan dudağa öpüşüp sevinçten uçarken
ve parçalanan kelimelerden kalan
harflerimizle
havayı boşa harcamayan dili
görölmekten korkmayan tüm düşünceleri
tasma kaygısıyla bağlayıp
cehennemde olanları konuş
için kanarsa
sayfaya dökülen kanlarını
kuruması için tozlandır
aynada izini bulamadığın hayali, ölüm ve
zamanı
gerçeği sürdürmek dedikleri, yalanları
kanı şarap gibi tadına getiren
hem rahimde hem mezarın içinde
şimdi hayat nehri'nin sığ olduğu yerlerde
arzuyu kavuran, kimdir

yoksa bizim şeytanımız?

başını uykuya daldırmak için,
gecenin üstüne, siyah elbiseni koy
mağaranın içinde bile olsan kapıları kapa
hançer çekilince üstüne
kalp ve düşünceni bozar
rüyalarda ruhun derinlere kaçır
hayat bulup konuşanların
dualarında hep ona lanetler vardır
bütün yolların kaderi çaprazda kesişir
bu vücut ve herkes kendine ait değilse
sırlarını tuttuğun kişilerle konuş
herşey boş bir nokta içinde kaybolacaktır.

ACIMALIYDI

uzak durma yabancılar gibi
korksunlar diye, nurunu ateş gösterme
boynuma dolanan zincir yap saçlarını,
fırtınalar koparıp dağıtma
"ben mecburum gelirim"

beni yaşayan biri olarak görme
gördüğün bir hayâl, sürünüyorum,
uzağı yakın etsin diye sarhoşum
her vakit meyhaneye gidiyorum
"aklını başına al" diyorlar

beyhude sözler söyleyenler
sevgiliden uzaklarda gam bağının esiriyim
başımı her taşa vuruyorum
sevgilinin yüzünü göremedim, sözünü
duyamadım
yolundayım bilsin diye harfler diziyorum.
"eserim kalmasa da"

anlıyorum, bıktı benden,
bakmayı bile düşünmüyorum
nefesim izsiz kalsın, kalp kasesine değmesin
o sevgiden anlıyor, acımalıydı
şimdi neden unutuverdi
"sözü vardı ölene kadar"

KİMİ AFFEDEMİYORUM

olmasaydı dediğim çok şey
kendimi hiç
affedemiyorum
hayatın kaynağı çok şans vermişti
fakat kurgularım hatalara düşürdü beni
şimdi ise affedilmeyi bekliyorum.
o affetmişti
kaç kere
düşünüyorum
zaman geri dönüşü olmayan çizgi
düzelmeyecek mi
denilmeyecek kadar
"zannetmiyorum"
güneşi bilirim
doğar, batar vazgeçmez.
yolunu ay, sevdiği dünya için
nasıl bir şey bu?
kaçıncı dönüşü oldu
ve turu
olsaydı olmasaydı da ne
hep "gel gidelim" yolunda

o affetmeden ben
kendimi bir affedebilseydim.
niye affettsin o güzeller güzeli
iki yerde ruhu bir gezeni.
belki de varlık bir bedeni
ekmekçi koca derler
soğuk fırında ekmeği pişer
üç bölünüyorsa bir kapıda
o fırın soğuktur ve bende yanıyor
affetmesini beklediğim pir mi
yoksa kendim mi
kim kimi affedecek
sebebi bilinmezse
çözülmez bir sır oldu
ben beni, sen seni ayıramadıktan sonra

AHANCIK

dertli gönlüm,
sorarım güzelliğini,
kim gördü?
tut ki herkese sormuşum, bilmişim
anlatacak kimim var ki?

ayrılığı sorsunlar bana,
bak ben nasıl anlatırım
halimin perişan oluşunu
ahu feryadımı, yüzlerce göz yaşımı,
bir de gözümü,

-anlat, anlat

suya değil karaya batmış gibiyim,
gönlüm huzur bulmuyor
anlatırdım, neler işittiğimi,
dudaklarından çıkan o güzel sözlerini
sen yalanlatan yel
bense âteşin değil mi?

gönlümle kavga etmekten bıktım
lafım şaşırılmış gibi, duyana,
sırrına mahrem nerde ki?
şeriat kılıcı kınından sıyrılmış parıl parlamada,
Hallaç gibi, ahancık keselicek diyorlar.
bileydin,
bu dara çekilmiş gönlümden korkmuyorum,

ciğerimin kanı,
bir harfini hep yazdı,
ne olurdu,
sen de harekesini cezmeyleseydin.

SUÇLU SUÇSUZ AĞLAMAK

her dertten, bir an ağlamakta
katre-katre gözyaşı
-göz suyu bitmiş
boşanırsa tulum tulum kanlı yaşlar

şimşek güler, bulut ağlar
elemden sararmış yaprak
evi hüznler , gönlü Yûsuf
ağlamamıştı, kimse, onun kadar

vardır kaderinde dikenini,
hiç gül gördün mü, gülsün
suçlu suçsuz ağlamak
yine de bize yakışıyor.

BANA MI SANA MI

yine duydum canım yandı
seninde âşık oldukların varmış,
arzum, özlemim, hayallerim
bir an unutmadım,
doyamadım ta o günden beri,

Anıyorum her yerde,
az işveyle yakıp, viran edişini
bir defa yüz vermiştin
şimdi nerdesin?

Söylüyormuşsun
- sarhoş, ha zahit
ruhumu kaybetmişim,
kabul ediyorum hepsini

herkes anlar âşık olduğumu
sen anlamamakta ısrar ediyorsun
dipdiri aşkım, ben tükendim,
sana bir şey dokundu mu
kalbim yerinden çıkıp,
ölesi geliyor

ARAYI, ARAYI, ARAYAN BULUR

**dilberin iki oka benzeyen gözleri,
delecek ciğer arıyormuş dediler.
"Mevlana"**

başım hoş ve yüksek sesle söylüyorum
nerde kaldı, verdiğin sözler, ettiğin yeminler?
bir kez olsun inadıma, beni dinleseydin
şimdi söyleniyorsun
bu sadece "Yürü-git", demek olmasaydı

canıma and olsun ki
başım dönmüş-gitmiş,
gönlünde bir iz bırakmadan
aradıkça arıyorum
kanlar gibi, duvar ardına sinmedim,

karanlık arayanlardan da değildim
ne zaman gönül mahallene dalıp çağıldıkça
sen saklanmaktan hiç vazgeçmedin
biz avcı değiliz ki,
av arayan ancak sensin.
uçmasın der gibi
ayrılık gagasıyla, sürekli kanatlarımızı
yoluverdin.

olur ya, gönlünü kaptırmış bir âşık, kaybolursa
onu tekkede arama,
illaki meyhaneciden arayıp-sor
sen bilirsin aslında onun cevabını
bu sabah çıkarken evinden
bir ses duymuştun
eşikten mi demiştin,
o ayak toprağının inleyen sesiydi.
her zamanki gibi yine aldırış etmedin

bekletmeseydin
horluklarla dışkapıda
altı kapılı kader sarayında
şimdi onu aramazdın

"Arayı, arayı arayan bulur"

DÜNYA KÂRIM

gözyaşım üşür, örtüsü kış
kızaran gözlerim kar kaplı
yanar yakılır dumansız
karaltı üstü beyaz
bu ayrılık şarkısı
olmasaydı

ağlama gözüm bu kış günü
kar olmaz suyundan, buz olur
defterini kara yazarlar, izi bozular.

-ağlama!

-ne sen, ne ben

olsun bu dünya kârım

UNUTULMUŞ GİBİ OLMAK

**sunakta kurban olacađa,
utanma nerde kalır?
Şarap içmiş diyorlar.**

seni bekledim yokluk denizi kıyısında
gönlümü avucuna almanı, okşamanı,
ne hoştu sana bakmak, seni özlemek,
seninle görmek
hoş nefesini içime çekmek

vazgeçmişim canımdan
Süleyman'ın yolunu bekleyen karınca gibi

akıllılardan korkmuyorum
söylemek vaktidir
gönlüm dökülsün diye, bugün şarabı çok içtim
gönülden dudağa mesafe çok deđildir
-ne işin var senin!
bu tapıya yakışmaz diye

kovma beni kapından
bir kerecik olsun sor, soruştur
kıyında iki âlemi birbirine katan fitne yeli
esiyor,
her güzelim diyen benim gibi bekliyor.
Kimi basacaksın bağrına?
beni değil,
gönlüm kararsa da, korkuyorum
ağlamaktan kanlar içinde, gözlerim yandı
yakıldı,
halime ağlayıp binlerce damla yağdırdı,
göz bebeklerime kurban olayım,
kıyısında durduğum seni beklediğim bu deniz
göz yaşlarımdan mı doğdu?

sallanıyor sarhoş başım,
hafiftir diye, yelin mi savuruyor beni

- kafileye haber verin, beklemesinler, o
şarabı çok içmiş!
diyormuşsun ki, beklesin bahara kadar
bostan yağmur bekler göğsü yeşerir, gülzara
döner.
katlanırsa izzet bulur, devlet de
mumun gözü yaşlı, kahrederken beni
biri bana bunu anlatıversin
nasıl beklenir ki?

-Aman Ya Rabbi!

bayramda yüzünü gösterecekmiş diyorlar,
suyu gören, değirmen taşı gibi kararsız
haldeyim

bende sabah yok ki, bayram gününü nerden
bileyim
vallahi hiçbir bir ölüm, bu bekleyiştten beter
olamaz.
Sensizlikten bak ne haldeyim

**Canın için, bugün bir gör beni,
başka günleri beklemeye sabrım yok.
Bir zerrecik merhametin varsa bana,
başka bir zamana atma görüşmeyi.**

**Kurtar beni, kurtar beni,
kurtar ki başka bir tuzağa,
hem de adam-akıllı düştüm-gitti.
Bugün kapıyı kaparsan bana,
her solukta, bir başka damdan
ben yine düşerim.**
[Divan-ı Kebir-Mevlana]

Tut ki seni beklemiyorum, buluşma özlemiyle
ölmemişim;
Beklememde senin hiçbir payın yok mu?
Beklerim, ama unutulmuş gibi olmak
çok zor geliyor
yırılmışım, can da çıksın sırlanmadan,
takat kalmadı, aç perdeyi
kıyâmete kadar oyun bitmeyecek
Ya aç, ya kapat
Perde de

O MU?

Aşkımı, muhabbetimi
hasretimi meşkettiğim,
gözümü, gönlümü aydınlattığım nurum...
Işığın hiç solmasın.
Kelimeler ruh hallerinden anlamayanlar
içindir,
birbirine yakın ruhlar da konuşmakta bir yere
kadar.
Hep yazdım seni anladım sanarak.
Üzüldüğünde üzülen, sevindiğinde sevinen.
Öyle değilmiş meğer.

**Hastanın âh edişini, gene hasta duyar,
iştir. (Mevlana)**

ucra yerlerde gizli gizli andığım.
ısrarla kapısını çaldığım.
hep aralıktan baktın, karalıkla karşıladın.
Desen ki gel,
eşiğinden içeri bir adım atacak kadar takatim
yok

"Yanarsan yan, ama Allah için."

Olmuyor.

Her haberin başka bir baharı işaret etti.

Bende mevsimler hep güz ve kış.

Baharın ne olduğunu hiç görmedim,

yaz dedikleri nasıl bir şey acaba?

Dün melekler teselliye gelmişler.

-Rabbin, hiçbir şeyi unutmaz."

(Meryem-64)

Gelmeseydiler.

sen, sen gelseydin

Umutsuz ve geleceksiz bir zamanı yaşamak

çok zor bunu bir biliyor musun?

Hayallerim vardı, dökülüyor,

süpürülecek zerresi yok ki, toplayabilsem

Senin için o yazılmadan önce okuyor diyorlar,

Yüzlerce mektup gönderdim.

ancak benimkiler hep karşılıksız kaldı,

merak ediyorum.

Beni anlamak mı istemedin, yoksa okumuyor

musun?

-Hâfız, edebini takın.

Padişah, kölesine haber göndermezse

neden göndermedi,

niçin böyle yaptı denemez ki! (Hafız)

Yanmış canımla yine bu seher vakti

nasıl olsa cevabı gelmeyecek,

mektup yazayım, dedim.

umut ettim, belki seher yeli ruhunu semtine

ulaştırır

Olur ya bir cevap gönderir diye,

Çırpınan canımda karar kalmadı.
Cevabın gelirse eğer, yapacağım tek şey
canımı zarflayıp tekrar sana sunmak olur.
Sana cihanın sevgilisi diyorlar,
doğrudur, meftunu da.
Gündüzü karanlık olan bu biçarenin halini
bir anlasaydın.

**Cihanın sevgilisisin, herkes seni
sevmekte, herkes benim rakibim... bu
kıskançlık beni öldürüyor. Fakat gece
gündüz Tanrı kullarıyla savaşmaya
imkân yok ki.
Hâfız'ın, kaşından başka mihrabı
yok. Mezhebinde senden başkasına
ibadet mümkün değil!**

Bugün sarhoş bir haldeyim.
sana varmak için çok yol aradım,
ancak kayboldum, gitti.
Gözlerimden kanlı yaşlar akıta akıta ölürsem
sormazlar mı **hangi zalim onu öldürdü** diye.

Kimsemde yok, bana yol gösterecek
düşüğüm bu karanlık kuyudan çıkarsın, diye

**Hâfız'ı öldüren, yayından oku eksik
olmayan ve şehri birbirine katan o
güzel!
O zahitliği, o takvayı öldüren
kirpiklere kurban olayım...
neşterinden Abıhayat dalgalanmakta!**

Ah bir elime geçse ayrılığı
öldürürdüm.

Ayrılık günü de kararsın, ayrılığın
evi barkı da yıkılsın, mahvolsun!
(Hafız)

Ayrılığı kaldıracaksa razıyım.

Öldürmeni minnet bilirim.

Boynumu uzattım bekliyorum.

Seni öpmek, kucaklamak isteğiyle
öldüm, taze ve lâtif lâl renkli
dudaklarının hasretiyle bittim.

Hikâyeyi uzatmayalım, kısa keseyim.
Gel, tekrar gel., seni bekleye bekleye
mahvoldum!

Diyorlar ki, İsa nefesli biri var, git ona okun,
gamdan azad eder.

sana kavuşamadığım hayatta,
can bağışlansa ne olur?

Benden sonra felek çok döner... nice geceler,
nice gündüzler gelip geçer!,

Gam değil.

Biz sarhoş olmuşuz, sen yine de gelme

bizimle oturman ar olur, adın da kötüye çıkar!

“Başın sağ olsun, senden ayrı olan o
hasta öldü” diyeceği an yaklaştı.
(Hafız)

Eğer bir gün sahraya gidersen ve uzaktan
iniltiye benzer bir ses duyarsan,

O mu? de

bize en büyük ikramın olur.

GİTME SEN

Bir ömür, sevdasından
hastalandığım sevgili
şehlâ gözlerine kurban olayım,
bakar mısın bize,
senin yüzünden dünya, gül harmanıydı
Gitme sen
Düşmanları mı sevindireceksin
Gidecekse biri, biz gidelim
canımız şaha kalkar
ölümüne yürür.
Yuları kopmuş, salınmışlardan
bir eksik, bir fazla olmuş, ne çıkar?

biz seninle gülmeyi öğrenmiştik
bunu ağlayışa çevirme,
bir solukta gam gider
senden başka kimimiz var
bir dönsen, bir gülsen,

feda olsun baş derdine,
Onlar ışık arıyorlarmış
peşinden yürürüz
başımıza gölge ol yeter

Gideceğim dersin git, ama
Canımızdasın, asla çıkmamakta
vazgeçersin diye
göz yaşlarından ayağın toprağına
nehirler akıttık.

Olmaz deme
Bastığın toprakta ölmek için
fırsat kolluyoruz.

HAYALİMDEN UYANDIRMASINLAR BENİ

uykusuz sabahlar
gözlerimde hayalin
yalnızlıkla haberini bekledim
içmişliğim yok, ama sarhoşum,
acımdan buğulanan kan çeşme gözüm
hayalini yıkayamadı

Ay yüzlüm seni arıyorum,
yok da, yoksun
bitir bu hayali, diyorum
başka başka yollardan giriyorsun
Vuslattan vazgeçtik,
rüyada görseydim diyordum
bir an yoldaşımız, hayalin,
kokunsa canımızda rüzgarlar estiriyor.

Karadır başımdaki sevda
anınca, aklım dağılmakta.
mescitte hatırıma hayalin gelmişti
iki kaşını gördüm mihrabta
uzun uzun secdeler ettim
kime ne söyleyeyim,
bana zahit diyorlardı.

dün gece bir rüya gördüm başımda dönüp
duruyor!
hayallerim vardı, çıktı
ancak tahammül kalmadı
şikâyet etmiyorum
bunu isyanda sayma,
yokluğundandır
günahsızlık davası zaten bize yakışmıyor
çok merhametlidir,
uykusuz kalsam da hayalimden
uyandırmasınlar beni

OCAK YANSIN'MIŞ

Beyaz sahrada garibim,
imsiz ağacım
kış mı geldi sana,
çıplaklığın yetmemiş
titreyişin bile donmuş,
sesini dahi çıkmadan
dallarını kıran o vahşet
incineceğini bile bile
narin umutlarını budamaya mı çalışıyor
Hani , meleklerin gelirdi gülünü vermek için
-tut elimizle
İncinmesin diye el-üstünden derlerdi.
neydi hepsi
-olacak o kadar
kırdılar mı vura vura
üzerinde korkular
-ocak yansın'mış
bitkin ve kırılmaktan,
donda uykusuz gözlerim yerine içim ağlıyor,
yenilenmiş yıllar ve acılar,
başa bir daha dönmek mi
değil, ta başında ezilmeliydi

**ÖLÜMÜZE KIRKLAR OKUNMADAN
DİRİMİZE NE**

eskimiş köhne kafa, oda oda
ruhumuz payimal
can uçar
ölüm üzer

değil ki zengin, söylensin
fakirdi, garipti, ölümüze ne densin

Gönüllere kara bulaşmadan,
Ölüme kırklar okunmadan
dirimize ne para
Bitsin deyip,
ezip gittiler

keşke görünseydi
haberli habersiz
gelsin gayri, ölümüze

LÂLİ

iki lâli bir
güzellik artırır
lâlim, üzülme lâlime
bir aşk için

dertli lâli,
basar tuz arzusuna
kesilirken lâli lâli
susuz ve sessiz

lâlin öpülsün lâli
elbet görür, bugün sessiz

HADİ, BERABER GİDELİM!

Güneşim, gidiyor musun?
dilsizlik âlemine,
bildiğin yerler mi?
Yapayalnız,
acıyla, neşeyle
bunca yıllık arkadaşlığımız vardı
çok kolay, çabuk gidiyorsun.
sarhoş ettin beni, yıkık bir haldeyim,

Gitme,
gidişin aleladeye benzemiyor
ömrüm acı, gönlüm hor,
dedim kaç kere, kanatlarım kırık benim,
lûtuflarını anarım inkâr etmem,
can bağışlamıştın
düştüğüm bir zaman

Neden gidiyorsun gereksiz,
tükensin, derdi çok diye mi?
baykuşlar başımda
böyle kesilirken ben canlı

gözün arkada kalmayacak mı?

-Kendine gel!

-Biçare, çirkin

Tanrı beni çirkin yaratmışsa
Değil önceden, şimdi mi görüyorsun?
ben senim, sen de bensin...
başkalarına bakıp, sürme
Dinimde, gidecek elimden
Gidersen bensiz.

-Aşkımдан fayda mı gördün?

Dostların var, deme,
hepsi mürai, kara yüzlü!
Vefasız da değildin,
elini dahi vermesen,
yüzüme bir kez bakıverseydin,

içini dinleme, beni de sür,
Hadi, beraber gidelim!

HADÎ: Birinci. * Mazluma yardım eden. * Deveyi şarkı
söyleyerek süren, Yenilene Yardım Eden, Yardımcı.
Hidayet Eden, Doğru Yolu Gösteren. Kılavuz, Rehber.
Önde Giden Kimse. Mızrak Ucu.

KAN SEL OLUR

karada,
nun harfi gibi bükülmüş
denizden ayrı, cefa içinde
çırpınan balıklar
gördüm

Ey benim, dinim, imanım,
parıl-parıl parlayan
incilerle dolu denizim
katreyiz diye, yüzün göstermedin
dalğçlık etmek istedik
söylemeyin, nefes tut, derdin
yüzün görmedik, ama içindeyiz
çıkma ümidimiz de yoktur
balıklarla tükenir, biter misin?
biz sende doğduk, sende öleceğiz
yer aramak ahmaklıktır bize

Ey Tanrı denizim, hepimiz birer balık,
atma karaya
kan sel olur, acı çeker
ölür gideriz.

KARAM SAR BENİ

sarhoş başım var,
gözyaşım deniz
uykusuz rüzgâr,
boğmadan kurutsana

gelgitler salıncak
ömür sallanmakta
mahcuptur güneş
Karam sar beni

KATARINA KAT BENİ

Çölden her akşam, her sabah gider, gelir
Kara tren,
katar üstüne katar.
nasıl çekiyor aşk binicisi
baştan başa sarhoş katar
buna şaşım,
Yol kesen, katarının yolunu vuracakmış...
Ko-vursun
kese elimden, ben ağlayım.
Kulağıma gelen kara trenin, duyulsa ıslık sesi
Güzelliğinden değse cihana bir zerresi
Güneş, aya vururdu.
Heveslendeğim, özlemlerim,
aşktır katarın kibleşi
Kendine gel, susma
ahıyla yollar gönül ateşim yalınlanır,
aydınlanır
Katarı burda bekletme; konak yeri değil burası

-Kara trende sevgilinin ateşi yok
dediler

Gönlüm kırıldı, canım üzüldü;
bulmak için onu, dağa vurdum kendimi.
Biliyorum kara tren gitmelisin,
düzülen katarıma ne mutlu.

Yaralı gönüllerin hatırı için, biraz daha yavaş
git

Allah için, hatırım için olsun,
Dudağım kupkuru.. o yana bu yana
dolanmaktayım;
gitme burdan diyemiyorum

-sevgilimin diyarından başka, bir
yerde konaklama

Bana aşkı gösterdin, aklımı başımdan alma,
Aşkın sözüne nihayet yoktur.

Yol sahibi, herşeyi anlıyan biri

Kulağım halkalı, vefa davulunu çalıyorum.

Köpeklerin havıyla katar, geri kalır mı
yolundan?

Beni üzen sensizlik

Nasıl gideceğim, ne yapacağım,
ne edeceğini kime soracağım?

Yularımı çek, gece-gündüz katarına kat beni

Hasretini çekemem. Korkum daireden
çıkmaktır.

ÇÜRÜMÜŞ

Ebedî canım
Seninle vücuda gelen
beden kabrinde çürüdü.
eridim, bittim.
Gel, benim, benim için.

Çürümüş derilerim, dökülmüş kemiklerim,
tozkoparan atlılar kesildiler;
Nağmeni ne zaman düzeceksen
çürümüş hângahıma
Tez gel.

-Diriltmek Tanrı sesinin işidir.-

Sen üfür, dirilirim
Sesin, ses mi ki,
candır.
Yokluğunla çürüyenin

Bedenim çürüse, toprak deniz olsa,
değilse yurdunda, ko çürüsün dökülsün tenim,

Korku yok, gökleri düşünmüyorum

-Sevgilim, can bağıyla çürümüş olsam
bile..

-kesecekler, yakacaklar..

Ne yapayım?
Dirilen, fidan kesilir,
mahşerimsin benim

Cananım,
Bir kerecik kabrime uğrarsan
çürümüş kemiklerimle, titreyerek,
secde ederim sana
Önceki gibi

KAPINDA İTİNSEM

Şu sevgi yok mu?

kapı bekletir, taş yedirtir,

Üzülmem

Ashabı Kehf'in köpeği, kapıda değil midir?

Bende itindim girmek için mağaraya

Gönlümü bilirim, olsun varlık kapıda

Razıyım.

Sevgili kapısında hiç kükreyen aslan görüldü mü?

Ölürsün

Bende ölürüm.

ölmüş köpekler kapı- dışında

Bir dirliğim varsa,

sevgili tapısında, bulduğumdandır.

Sesin

çıkıyor,

havlamayanı koymazlar

Başkalarına benzeyemem, sadece ansınlar,

kapında itindir.

Ey Sevgili! Dolayların yücelikte Tur-i Sinâ,

bense köpek

Bir derdim var, ayak ucunda ölmek

Havlayamam

köpekler havlanır itinmekten

Ölümlüler gibi bekliyorum.

Eşiğine gömerse, suskun bedenim,

O zaman sevinçten, ruhum belki havlar.

Not: itinmek: itilmek, **sürünmek** /Divanü Lügati't-Türk

itinmek: Dövmeye hazırlanmak:

Çocuğu dövecektim birkaç defa itindim fakat yine vaz geçtim.

İNCİ BULUNDU

İnci arıyordu.
Varlıkta bulamayınca yoklukta aradı
yıllarca koştı,
burnunun direğinden ileride varamadı.
-Yeter artık, dedi.
Yıllarca kulun,
daha ne vakit gideceksin ardından.
İyi bir adı vardı
onu da eşek için sattı
Yıllarca çölde kalmak,
Çıkan girmez, giden gelmez.
Neler çekti, kaldığında
"Beni duada an" diye yalvardığının
her delikten bir yılan sokmada.
Harap duvar gibi çöktü
Derdi anam, doğurmasa
beni bir aslan parolasaydı.
-Tanrım, sana düşeni yaparsın
Şarabını içen arifler, sırlar bilirler

onları da örtersin.
Gönülden korku, elem, suç, hadden aştı.
Her gün biraz daha
Hastaydı,
sarardı, kurudu dediğimizden beter
yokluk acısını ölmeden tattı.
Öldü
Sığındığı bir Tanrı'ydı.
ancak hepsi bir inci için olmasaydı.
Şimdi inci bulundu, o nerede.

BEN SAĞIR-SEN SAĞIR

Ey varlığımı yıkan sevgilim,
kalbimi sıkmasan, feryat eder miyim?
Sanki kaçacak bir yerim var da.
Senin tanrılığına kulunuz
Ey aslım, canımı alsa.
Sensiz canda usandı.
âşıkım deliliğe, akıllılık doysun.
parça parça, utanç ,
Yok deme, sırrımı açıkta söylerim.
Bu mihnet ve titreyiş
Ne zamana kadar sabır?
Ârım altında saçak kaldım.
Yoldaşlar,
sevgilim, yolları bağladı.
Biz topal ceylânlar, o bir aslan.
boyun eğmekten başka,
Güneş gibidir uyumaz, açlık bilmez.
Ruhlarımız uykusuz , bizi aç bırakan.
Gel dedin, ol ben huyumla, gör yüzümü,

Sonra atını hızlı sürme sırlar gizlidir,
diyorsun,
Tanrı, gaybı ister,
Kim ne derse desin.
Arayan yavaş hızlı, bulur nihayetini.

**

Ne var ki, usanç geldi
Kulluk, ne de kabahat gitmiyor hoşumuza!
Nimetlerini istemiyoruz,
bahçelerini dilemiyoruz,
safa vermesende!

**

Uyku su, düşünce arıdır,
uykuda üşüşür durur,
Hayalden hiç geçemiyor, birde uyumuyorsun.
başın bir oyana bir bu yana
Hangi sabah, beni uyur, güler gördün.
Her akşam beraber, sarhoşuz dudağınla.
Minnet değil bu, yüzlerce tanığı
aşkımanın ifadesi.
Aklı olana susuzluk vakti bir işareti gelir,
balıkda suya kandığında
Usanmadan söz tekrarlar durursun
ama gönülce söylenmedi
Şikayet varmış, eski aşkından yüzlerce derdin.
Bir ateş vardı.
Birde hararetiyle ağlayıp duran mum,
Doğrudur.
Feleğin usandığı, bir karara bağlandığı yok.
Aslının aslı olanadır fazlalığı,
ama dinle,
asıl nedir,
ölmek, yok olmak gibi.

Ey gönül yıldızı, durup dinlenme
aşk, kırar, koparır neye yapışsan,
Kaderin duruşunu göremiyorsan, dönüşünü
seyret.

**

Ey Sevgilim
Görüyorsun ayıplarımızı,
bense hayaline donaldım.
Usanmadan bir rüyada
Seni usandıran sükut,
Bense aşk naraları atmada.
Sus dersin, kulağım duymuyor?
yüz binlerce nâra .
Durmadın yanımda ve olsaydı haberin
İşitenler, kulağı delik
Kim uykuda kim uyanık
Ben sağır, sen sağır
duymadık haberin.

GÖK KONUĞU

Meleğim,
Avlanmanın haram olduğuna aldırış
etmeden

Güvercin gönlüne kim vurdu,
Sevgili divanının başköşesinde
Yıllardır kulluktasın.
Yine de biz yoksullarla düşüp kalkıyordun
Güzelliğini mi çekmiyorlar.

-İftira ediyorlar.
Hangi bir baş yoktur ki,
Onda Tanrı'nın bir sırrı olmasın!
Günahkâr olduysan, ne var ki?

Güzeller güzeli, meleğim!
Anlamadıysa,
biz değiliz.
Kötülere aldırma, onlar can verse bile melek
olamazlar.
Ne yapsınlar? Yaratılışları kötü

Hiç anlamadın mı?
Bende belâya tutuldum kaç kere.
Şimdi şarap satanlara dua ediyorum,
Nimet hakkı için
Bir kerecik kırmadılar.

-Melek düştü

Düşen düşsün halkın gözünden binlerce
kere,
Sevgiliden değil.
Bende seninle düşeyim bela bağına
Ölümden başka ne var ki?

Tekke onların olsun
Ağlaya ağlaya gideceğim meyhaneye
göz yaşlarımla sulu geçen günlerim
kutlu günlerdir.

Yarabbi! olması gereken gibi
suçlu geldim kapına
Bakma!
Bir kerecik Hakkı'n için
Tatlı gül
İ.

BENİ Mİ GÖRDÜN?

Güneş ve ben.

Allah aşkına git de, bir seyret!

Ayla, güneş aynalarıdır

-Benim.

Kim bilir?

Haberleri yok bilenlerin

Bugün sarhoş ettin, benim,

gönlünde ne var?

Güneşe mi baktın yüzünle,

alımı yoktur benim kadar.

Her seher çağları damların başındayım,

Bilirim, bugün

gün ağarmadı, gölgeler gitmedi

Bu karanlık nedir?

Nazar mı değdi?

-Gölge de o, ışıktta o-

O güneş, bense yer gölgesi

başıma vurdun mu kısılar, giderim.

Kara güneş ve benim

Olmaz bizsiz
gösterdiğinde yüzünü, secde etmez miyiz?
Utancımızdan bakamıyorsak yüzüne,
yağmur gibi yağan gözyaşlarındandır,
Güneşim bugün bambaşkasın
Kara.
Bir kara beni mi gördün?
Nihayet karadır, kulun olayım mı, dedin.

ARAMIZDAKİ AYRILIK BİR NOKTA KADAR

Ey sabır, rızâsı uğruna güldürme bana insanları.

Tahammülsüz sûrete bakanlarımız var
Memnun etme, sızlanma ve bağırma
Rûhun harcanmaya değmez, visâlin çok uzaktır,

Rûha cân veren sevgili,
Aşkın kanunu akrabalıktan yakındır
Neden çok yüz çevirdin rûhum hayalini
takip ederken

Aklım yağmaya kaldı acımadın giderken
Başka başka elemeler verdin her birinde
Yolunda keskin kılıç olan sevgini
Kıyas istemez diye beni öldürmen mi gerekti.

Ey idrâksiz gönlüm!
Rahat bırak kendini.
Aldanırsın onun soğuk dönüşlerine

Yakma kulağını, aklına bir nokta koy.
Bir nokta ile ne harfler deđiřir.
Sür sarı deveni, anla, istemiyor seni
Susuz kuyu ve çölünde yanmaya
gönlünü alıştır.
Kader yolunda gam ve acılar
Ben susuzluktan o piřmanlıktan
Aramızdaki ayrılık bir nokta kadar
Nedensiz olmasaydı.

DIŞLER

Toprağın değerli hazinesiydi
Beyazdı.
Pırıl pırıldır, hatırasını anlatır
Dişlenenler.
Karanlıktan çıkar zihnin emaneti
Aydınlık görmemiş dişlenmişler.
Bulmadan bilmeden yitirdiğimiz
Dişlermiş, yanmadan yakan
Yakalandık. Tutsak olduk
Kucaklayanın kalbinde.
Bırakamaz bizi sonsuza
Nefeslendiğimiz koynunda
dişler kalmadı ve esirler
Bir öldü, bir dirildi, çok söylendi
Sarsıldı bilişler

YÜZSÜZÜM, O YÜZÜN OLMAZSA

Sevgilimin kapısında, utanacak bir işte bulunmadım.

Yüzümden kalan yok

Benden utanır mı diye, diye feryat ediyorum.

gül gibi kızardım, ben neden çekiniyorum

ondan mı, utancımdan mı?

bedenimden alınsın canım, ârından kurtulsun.

suçum yok yüzümü yırtarsam

Hepsini Tanrı gördü,

göstermedi, yüzümü sarartmadı.

Utancım nerden geldi, bir anda her şeyi yaktı.

-Alın yazımız

Herkes nedir, kimdir, kendin bilsin diye

Yüzüne bak, gör kendini

Gözün yaşardığı çağ geçti.

Tanrı yüzünü aldı, yüzünü görmek için

bir yüz aldıysa bin yüz verdi.

Görebilsen yüzünü?

Hakikatsin bin yüzün, ,

Ne renktesin, gündüz mü, gece?

hedef tutuyorsan yüzünü,

tutma.

yol sensin, feryad eden de, silen de,

Dileğim yaptığı işten kimse utanmasın!

Dök şarabı, etme,

yüzün utançtan kurtulsun ,

Şaraba bulanmış hırkan korkmadı süslerinden

tövbe ettiğinden ben utanıyorum.

onsuz yaşamaktır tek utanılan şey ,

tövbeni affetmek, günahın olsun

Yüzsüzüm, o yüzün olmazsa

Özrün belki bu olacaktır.

GÜL ve ZEYTİNİM

Parunak'ıma

Zeytinim var birde gülüm
İki ışık düştü başıma.
Birbirinden ayrı
yağla gül sürülsün alına
Anarım.
Şarabı severim, içelim
tek sarhoş olalım diye
Kılıcınla kes ve ezsen beni
Gir desen fırına,
Talihimdir, üzülmem,
çıkardım varolduğun gibi
Diken , gül, yağ ve su
Bu sevgilimde taç savaşıdır

Parunak: Tanrının zerresi, Tanrı parçacığı

YORGUNUM-GEÇ, GİT!

Gönlüm, Yorgunum
Bende çok görmüşüm
-Söyle; nasılsın?

Hayâlin geçti uyur gibi,
dertten daralmış, gözlerime görünmedi
bedenin,

-Ne yarası, bu bendeki?

-Senin elinden, açılmış değil, gönlüme
de bir bak, kanlı,
olmuş-bitmiş deme
seni sevmenin kurbanı, yürümeyelim,

- gecemde kaçamağım, gündüzlerim
karanlıklar içinde,
Yorgunum, benim,

-Nerelere?

yok, aramızda asla kırgınlık, dargınlık
bedenimiz yüzünden
kuyuya düştü, düşürdüler zamanım

Yorgunum, hastayım
Gitme, bir düzene girelim,
sen yorgun ben de argın!
Dertliyim, sebepsiz, bahanesiz,
aklım kalmadı yerinde, dimağım yorgun,
Bütün ürküntüye usancım,
-Geç-git-
den gönlümüz huzur bulsun.

TEK CAN VERENDİR BİZİM KUŞLAR

Sevgilinin elinde can verenler için

Tanrıya akıl kanadı ihsan eyle dedik,
Farelik gitti, kuş olduk.
Kuşluk çok iyi ama, uçmak nerede,
birde yemsiz kaldık.
Yem, tuzaklı yer, yesen yer, yemesende
Kuşlara mahrem olan kişi
Onları övüyordun şimdi nerdesin?
Duydunuz bir kuş sesi
Bunlar ıslık, sesi kuş değil
sohbet de edilmez, akortu bozuk gibi.
Vardır kavgacı kuşlar,
Süleymanı tanımayan kör kuşlar ,
Doğanlara düşman, viranelerde baykuşlar
- Tanrı azizlerini incitmeyin
Nedensiz, sebepsiz kanatların yolmayın
Onlar şekerler yedi
Bir an olsun Süleyman dahi görmedi
Şimdi ölümü düşündüren baykuşlar.
Dünya zayıf kuşlar tuzağıdır...

öteki tarafta yüce kuşlar!
Ulu ulu kuşların da derindir tuzakları
Yemek için ölüm, kuş mu lazımdı .
Açız diye bağıyorlardı.
Zaten sevgili elinde ölü her an kuşlar.
Onlar yemleri açlık olan hava kuşları, ne de
evli kuşlar.
Can kuşlarıdır, tül kanatla uçarlar,

Ey Tanrım, yüzlerce tuzaklı yeminde
Kimi doğan, kimi simurg,
Her an yeni bir tuzağa düşüyor mavi kuşlar,
-Neden, sevgili merhamet gösterdi
okşamıştıydı ana gibi
sonra nedensiz başlarını kopardı

Öğüdünü dinlemişlerdi
Keşke görmeseydim kuşları
Bu kibirlenme değil
Güneşte gafil, su bile donar,
Zamanlar dersin.
Bu yeni bir ay ve yıl.
Ay ama, ya yıl
Geçse de ben derim kuşlar
hodküş değil, hoş kuştur,
Yine tek can verendir bizim kuşlar

HODKÜŞ:f. Kendini öldüren, intihar eden.

GÖÇMÜŞLER

Duvarsız kalmış evleri
Yere bakarken ağlamaksız
İncitiyordu, yeni yerin serinliği.
Sıcaklık kaldığı yerden üzerine
İtil, düşerken kışsız donmuştu
Gözleri bakarken körelmiş.
Geçmiş gerçek, hayal,
Hayat kabul eder mi?
Gözler yorgunluktan, kalkacak
Bugün ısınmamak üzere
Silinmeye muhtaç olmuş susuz yaz gibi
Göz suyunu bulmayı unutuvermiş
Bir el düştü kaldırmaktan
Değil tutulsun itildiğinden
kaybetmişiz zamanı
Hasretsiz, boş kalıp bir ömür
Ağlamanın da terk edildiği yerden, yeşermeye
Hangi diyerek,

Bitti. kapıyı açmak için kırıldığı yerde
Göçmüş gözler, kaldıramadan elini
düşmüş eller , düşler
Düşüncesizce karanlık günler,
Sessizlik bağırrsa, duyamadık her şey
Bıraktığını unutamazken, gelecek
Göçmüşlerin getirdiği, düşmüş eller, birde
çıkınlı
İçi dolmaya muhtaç boş hayaller
şimdiden biti.
Aydınlığı bekleyen karanlık geceler
Bir de tükenmeseydik,
Göçmeden.

TUFANDA HARMANIM YANDI

Gelsene,
Hâlimi, bildiğim gibi söyleyeyim
Seninle konuşmak için, yepyeni sözler
arıyorum
Eski sözler olmasın diye.
Kavgama bak, şu tufana benzeyen seli seyret
Bir canım var, sevdası tufan, yağmada
yücelerden
Alt-üst olmuş bedenim, haberleri yok kimsenin
Yok muyum, var mıyım?
Ben ne bileyim?
Tufanda bir yağış ki, herşey kırıldı ve bedenim
Ne seslenen var, ne de bir karşılık verdim
Ey ab-ı hayat, zahmetten kurtar bizi!
Dur, deme,
-gizli sır meydana çıkar, şekiller yıkılırsa,
kadehinle sarhoş canımı kul etmişim,
Yık, definelerle dopdolu mekânsızlık
âlemine erdir beni,
Varsam, yoğum, katre-katre damla,
olmazsa sarayım yıkar-giderim.
Tufan gönderdin , kalmadı artık
ve süprüntülerim

Gemisi parçalanmış diye biraz acırsın
Sevgimde davalıyım
Su kuşu tufandan feryat eder mi?
Yarasalar rüya görsünler diye, güneşimi aldın
Ben ayıkken rüya görüyorum,
Harmanım tufanda yanmış, sırrı nasıl saklarım

9 KAT GÖK

Hz. Pir'den Sevgiliye

O güzelimi, gönül mahallesinde Pir'e sordum;
-bana işaret-

Sırlar âleminde ara, dedi.

Allah için olsun

Söyle,

Sırlar âlemi sen değil misin?

Evet,

İncilerle dolu deniz

Dokuz kat gökteki güneşlerde benim;

Onu ara.

Ben neyi biliyorum

Büyücüyü, ressamı

Dokuz kat göğü de bilmiyorum;

Noksanlık dediğin, kemal aynasıdır,

Ululuk sahibi sevgilin!

Tanrı yolunda uçtu da

bir kere "oldum" demedi,

Onunla dokuzuncu gökten

"Sizin işinizi düzeltir" kimyasını gönderdiler

Çık yola, yedeğinde dokuz atın var
Denizden toz koparan, dokuz göğü aşırın;
Geçerir de, dokuz kat gökten
Geçemem deme, Tanrı'nın lutfu
O.

Neden hep noksanım dedi ki?
Dokuz göğün konakları,
gönüle ancak iki adımdır.
Zamanı bırak, yeri de, göğü de.
Onun muazzam varlığı yok mu?
O, dokuz yüz kattır.

Sen acele etme, işler çocuk gibi dokuz ayda
yaratılmada
Padişahların âdetidir her şeyi yavaşlıkla
yapmakta

Dinle huzurumuz olan sevgili,
Neler söylüyor gözlerine,
dokuz gözlü ney,
uykuya dalmış sarhoşun bile
uyanmış, onu dinliyor.

Yorum İ.

YALNIZIZ

İç titreten sesler.

-Yalnız

.....

-Yalnızız, aydınlığın bir karanlığı.

-Kafes

-Can kuşu, kafeslenmez ki.

-Meyhane,

- sarhoşu değiliz kendimizi rehinde etmedik,
dünya tuzağını örttüler iki gözümüz bağlı diye

Keder seçsede, orda burda

Yazımsız, dermansız

umutsuzca hep yalnızız beraber.

Kader zaten yalnız.